

ର ବି ବାର ତ ଶ ନ
 ପୃଷ୍ଠା ୩

ପଦ୍ମା ପଟ୍ଟର କଥା -୮

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଗୀତିକାର, ସଂଳାପକାର, କାହାଣୀ ଓ ପଟ୍ଟକଥା ଲେଖକ ଭାବରେ ଡ. ରଜନୀରଂଜନଙ୍କ ସର୍ବକାଳୀନ ରେକର୍ଡ଼। ପ୍ରାୟ ୭୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ବ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ସଂପୃକ୍ତି। ଦୁଇ ଦୁଇଥର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁରସ୍କୃତ। ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ବିକାଶର ଧାରାରେ ଘଟଣା, ଦୁର୍ଘଟଣା, ଅଭିଜ୍ଞତାର ତିକ୍ତ ମଧୁର ଅନୁଭୂତିକୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଧୂମ୍ର ପ୍ରତିଧୂମ୍ରର ଏ ପ୍ରୟାସ।

‘ଛୋଟ ପରଦାର ମୋହ-୫’
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)

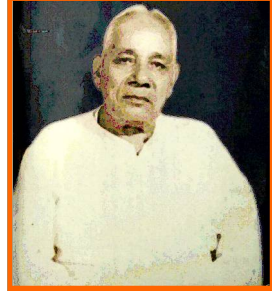
ଛୋଟପରଦାରେ ଏହି ପାଇଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଥିଲା ମୋ ପାଇଁ ବେଶ୍ ସ୍ମୃତପୂର୍ଣ୍ଣ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଗତି ଓ ପଟ୍ଟକଥାଲେଖିବାର ଲୌକିକ ଧାରାବାହିକ ମାନଙ୍କରେ ନଥାଏ । ଉଦୟକ ଗତି, ନାଟକୀୟ ସଂଘାତ, ନାଟକୀୟ ବୃନ୍ଦର ସମୟ ପରିସୀମା ଭିନ୍ନ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଯେମିତି ଉପନ୍ୟାସ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରଗଳ୍ପ । ନାଟକ ଓ ଏକାକୀ ଗୀତିକାର । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟସୀମାରେ କାହାଣୀକୁ ଉଦ୍ଧୃତ ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ ଯେପରିକି ପରିବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟ ନିମନ୍ତେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦିଆଯାଏ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସୁଯୋଗର ଅଭାବ ଓ ତେଜସ୍ଵିତ୍ଵରେ ପ୍ରସାରିତ ଧାରାବାହିକର ବର୍ଣ୍ଣନା ଆଡ଼ି ମୋତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲା । କାହାଣୀରେ ପରାକ୍ରମିକାଣ୍ଡ ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟର ଲୌକିକପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟୋଗ ଏସବୁ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସୁଯୋଗ ମୋର ଆସିଥିଲା । ‘ସଦିବା’ର ପ୍ରସରଣ ବନ୍ଦ ପରେ ପରେ ‘କିଛି ଖଟା କିଛି ମିଠା’ର ପ୍ରସାରଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆଧୁନିକ ସହରୀ ମଣିଷର ପାରାଭାବିକ ଜୀବନ ଫୁଲୁଆଳୁ ନେଇ ହାସ୍ୟ ଉଦ୍ଘୋଷଣା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ଧାରାବାହିକର ଅନେକ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥିଲା । ପରେ ପରେ ‘ପ୍ରତିଶୋଧ’, ‘ବାଜି’ ଆଦି ଧାରାବାହିକ ସହିତ ମୁଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲି । ମୁଁ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାରାବାହିକରେ ଶାନ୍ତି ଗୀତ ଲେଖିବାର ସୁବୁଦ୍ଧିକୁ ଫୋର ଥିଲା । ଶାନ୍ତି ଗୀତ ବା ଥିମ୍ପ୍ସ୍ ରଚନାର ଲୌକିକ ମୁଁ ବାପାଙ୍କ ଠାରୁ ଶିଖିଥିଲି । ଚାଁଛନ୍ତା ନାଟକରେ ସଂଯୋଜିତ ଗୀତମାନଙ୍କ ଲୌକିକ ମତେ ବେଶ୍ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ୧୨ଟି ଧାରାବାହିକରେ ଶାନ୍ତି ଗୀତ ରଚନା କରିଥିଲି ଯାହାକି ଉତ୍କଳଜାତୀୟ ସମୟରେ ଏକ ରେକର୍ଡ଼ ଥିଲା । ସବୁଠୁ ମୋର ‘ମନର ମଣିଷ’ ପାଇଁ ରଚିତ ଶାନ୍ତି ଗୀତ ରଚନା ଥିଲା ବେଶ୍ ଫଳପ୍ରସାନ୍ନ । ରମେଶ ମହାନ୍ତଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଯୋଜନାରେ ଏ ଗୀତଟି ମତେ ବହୁ ପ୍ରଶଂସା ଦେଇଥିଲା । ‘ମନ ରୁହେଁ କେଉଁ ଲବଙ୍ଗପାପର ତୋରା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ବାଆଁ’ର କେତୋଟି ଫଳି ଏବେ ବି କିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା ଛାଡ଼ି ନାହିଁ । ସବୁଠୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ଅନେକ ଧାରାବାହିକର ରଚନା ଯେ ମୁଁ, ଏକଥା ଅନେକ ଏବେ ବି ବିଶ୍ଵାସ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ମୋର ଶେଷ ମେଣ୍ଟା ଧାରାବାହିକ ‘ଶେଷ ଏକଥାଟି ମୋ’ ଚାଁ’ ପରଠାରୁ ମୁଁ ଆଉ ଲେଖିନାହିଁ। “ଦାସୀ” ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଥିଲି ପୁରବର୍ତ୍ତନର କଣେ ରଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ । ପ୍ରାୟ ୨୨ଗୋଟି ଧାରାବାହିକର ରଚନା ଧାରାରେ (କେବଳ ଭୁବନେଶ୍ଵର ଦୂରଦର୍ଶନ) ମୋର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିଲା । ଏପରି ଅନେକଥର ଘଟିଛି, ଯେତେବେଳେ କିଛି ଧାରାବାହିକର ଲୋକପ୍ରିୟତା ହ୍ରାସ ପାଏ । ମତେ ପ୍ରଯୋଜକ/ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅନୁରୋଧ କରି କିଛି କାହାଣୀରେ କିଛି ରୂପରେ ନେଇ ଲେଖିବା ପାଇଁ । ଅଥଚ ପ୍ରଯୋଜକ ଗିରିବା ପଟ୍ଟନାୟକ ପୁରସ୍କାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମତେ ଚଳେ ଚଳେ ପ୍ରଯୋଜିତ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ମେଣ୍ଟା ଧାରାବାହିକର ଶେଷ ୧୦ଟି ଏପିସୋଡ଼ ରଚନା କରିବା ପାଇଁ । ପ୍ରଥମକୁ ସେ ଧାରାବାହିକ ସହ ମୁଁ ସଂପୃକ୍ତ ନଥିଲି । କାହାଣୀରେ କେବଳ ଚରିତ୍ର ଓ ଚରିତ୍ର ମାନଙ୍କ ଭିତ୍ତ । ଏକାକି ପରିସ୍ଥିତିରେ କାହାଣୀରେ ଅତି ଘଟଣାଟା ମୋ ପାଇଁ ଏକ ସୁବୁଦ୍ଧି ବ୍ୟାପାର ଥିଲା ।

ଧାରାବାହିକ :

ଜୀବନାନୁଭୂତି

ଭାଗ-୪୬
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର...)

ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତି କଥା

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତୈଳୁଟି ମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ ‘ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା’ ୧୯୬୬ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା’ ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶିଦେଇଥିଲା ଗୋଟେ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି ରାଜା ରାଜୁତା ସମୟର ଇତିହାସ, ଅଛି ସାମାଜିକ ଚେତନା, ଅଛି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ । ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ସେ ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଦେଖିଥିବା ସ୍ଵପ୍ନ, ସୟେଦନଶୀଳ ମନୋଭାବ, ନାରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରି ରଖିଛି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାୟକଙ୍କର ‘ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା’ ଧୂମ୍ର ପ୍ରତିଧୂମ୍ରର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ହାତୀଖେଦୀ ପୂର୍ବପରି ପ୍ରତିବର୍ଷ ହେଉଅଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ହାତୀ ଧରାହୋଇ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି । ଅନୁଗୁଳର ଅନତିଦୂରରେ ତାଳତେର କୋଇଲା ଖଣି ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଅଛି ଓ ତାଳତେରର ରାଜା ଗୋଟିଏ ସାହେବ କମ୍ପାନୀ (villiers) କୋଇଲା ବାହାର କରିବା ସକାଶେ ପଟ୍ଟା ଦେଇଅଛି । କଟକକୁ ତାଳତେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଳ ଚାଲିବା ସକାଶେ ପ୍ରାଥମିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ହୋଇଅଛି । ଅନୁଗୁଳ ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମ ଦେଇ ରେଳକାରୀକ ଯିବ, ଯେଉଁସ୍ଥାନରେ ଷ୍ଟେସନମାନ ହେବ, ତାହା ସକାଶେ ଜମି ଦେବା ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଁ ନିମ୍ନୁକ୍ତ ହେଲି । ୧୯୨୨ ମସିହାରେ ଲାଭନର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଗଡ଼ଜାତ ଅନୁଗୁଳରେ ଥିବା ସମୟରେ ମୋ ପୁଅଦାରା ପୁଲପଡ଼ା ଗ୍ରାମନିବାସୀ କାକୁଡ଼ି ଚିପାଠାକୁ କିଛି ଜମି ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଥର ଆସି ଦେଖିଲି, ସେ ସରକାରୀ ବାରିକ ମିଷ୍ଟା ଦସ୍ତରରେ ତପରାସୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି । ତାହାର ପୁଅର ବ୍ରତସମୟ ମୋତେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲା ଓ ମୁଁ ସପରିବାର ତାହା ଘରକୁ ଯାଇଥିଲି । ମୋତେ ଘର ବୁଲାଇ ଦେଖାଇ ଦେଲା । ଦେଖିଲି, ଧାନ ଓ ଲୁଣିଆମାନଙ୍କରେ ଘର ପୁର୍ଣ୍ଣ । କେତେ କୁଡ଼ଞ୍ଚୋ ପ୍ରକାଶ କଲା । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଅନାଦାରା ଜମିକୁ ଆବାଦ କରି ଚାଷ କରୁଛି ଦେଖି ମୋତେ ବହୁ ଦୁଃଖ ଲାଗିଲା । ନିଜର ଜମିବାଡ଼ି ଦେଇ କାହାରି ଉପକାର କରିବା ତ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ସରକାରଙ୍କ ଅନାଦାରା ଜମି ପଡ଼ିଛି ଓ ତାହା ଗରିବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିତରଣ କରିବା କ୍ଷମତା ଉପକାର ମୋ ହସ୍ତରେ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁକି ? ଗହରେ ଯିବା ସମୟରେ ଏପରି କେତେକ ସ୍ଥାନ ଦେଖିଲି, ଗଡ଼ଜାତ ଅନୁଗୁଳରେ ଥିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଜଳାଳ ଜମିମାନ ପଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା ତହିଁକୁ କେତେକଟା ଆବାସ ହୋଇଅଛି । ଏଥର ଆସି ଦେଖିଲି କୃଷି କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରୁଅଛି । ଏହିଥର ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଅନୁଗୁଳରେ ପ୍ରାୟ ତିନିବର୍ଷ ରହିଲି । ମୋର ଚାକିରି ବାର-ଦେଇ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । ମୋ ସଙ୍ଗର କେତେକ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ଡେପୁଟି ହୋଇଗଲେଣି । ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ହୋଇ ରହିଲି । ଆମ ପ୍ରଦେଶରେ ଡେପୁଟି ଓ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରଖା ହୋଇଅଛି ତାହା ଯୋଗୁଁ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟିମାନେ ସମସ୍ତେ କ୍ଷୁଦ୍ର । ଉଦ୍ଘୋଷ ନିମ୍ନୁକ୍ତ ସକାଶେ ଗୁଣ ଓ ବିଦ୍ୟାରେ ଆଦୌ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ଉଭୟେ ଥିବେ ଗ୍ରାହୁକ୍ତ । ଅଥଚ କଣେ ହେବ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ଓ କଣେ ହେବ ଡେପୁଟି । ଡେପୁଟି ପାଇବ ଦରମା ଅଡ଼େକ ଶହ, ଆଉ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ପାଇବ ଶହେ । ଡେପୁଟି ଉପର

ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟିମାନେ ଏହି ପଦ ଉଠାଇ ଦେଇ ସମସ୍ତେ ଡେପୁଟି ହେବା ସକାଶେ ଜମିଗନରକଠାରେ ଆବେଦନ କଲେ । ଏହାର ଅଭିମାନୀମାନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟିଙ୍କ ଦରମା ଶତକଡ଼ା ୧୫ଟଙ୍କା କରି ବଢ଼ାଇ ଦିଆଗଲା । ପରିଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କ ଦରମାର ହାର ସ୍ଥିର ହେଲା । ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥା ଉଦ୍ୟାନ ସମୟାନ୍ତରାୟା ଦରମାର ସ୍ତର (Time scale) ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଶହେଟଙ୍କା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଦେକଡ଼ଶ ଟଙ୍କାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅଡ଼େକଶହ ଟଙ୍କା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅଭିମ ସ୍ତର ଚାଲିଗଲା ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର ହେଲା । କିନ୍ତୁ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ପଦ ଉଠିଲା ନାହିଁ । ଉଠନ୍ତା କାହିଁକି ? ଯଦି ଲୋକ ମିଳୁନଥାନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ବା ଉଠାଇ ଦେବା ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ହୁଅନ୍ତା; ବା ସରକାର ଉଠାଇ ଦେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତେ । ‘ଭାତ ବୁଣିଲେ ସହସ୍ରେ କୁଆ’ । କାମ ଖାଲିହେବା ଉତ୍ତାହାର ବାହାରିଲା ମାତ୍ରକେ ଡେପୁଟି ସଙ୍ଗେ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ଖଣ୍ଡିକ ପାଇଁ ଯେ ବି.ଏ. ଖଣ୍ଡେ ପାଶ୍ କଲା ସେ ଦରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ । ଆବଶ୍ୟକତା ଯୋଗାଣ (Demand and supply) ନିୟମ ସର୍ବତ୍ର ପରିଚାଳିତ । ଯଦି ଶସ୍ତ୍ରରେ ଲୋକ କାମ କରିବା ପାଇଁ ମିଳିଲେ ଅଧିକ ଦାମରେ କିଏ କରିବା ପାଇଁ ଯିବ ? ତାହା ଶିକ୍ଷା ପାଇ ଉତ୍ତରବର୍ଷରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀୟତା ଚାକିରି ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଉପସ୍ତୁତ ହେଲେ ନାହିଁ ।

ହଜାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ଅଡ଼େକଶହରେ ବୁଢ଼ା ହେବ । ୧୯୦୪ ମସିହା ପୂର୍ବେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାପୂଳକ ପରୀକ୍ଷାର ଫଳ ଉପରେ ଡେପୁଟି ଓ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ପଦରେ ନିମ୍ନୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିଲା । ତାହା ଉପରେ ପରୀକ୍ଷା ଉଠିଗଲା ଓ ମନୋନୟନ ପ୍ରଥା ଚାଲି ହେଲା । ଦେଖାଗଲା, ଭାୟ ବାହାଦୁର, ଭାୟ ସାହେବ ଓ ପୂର୍ବ ସରକାରୀ ଚାକିରିଆଙ୍କ ପୁତ୍ର ଛାଡ଼ିମାନେ ଅଧିକାଂଶ ଚାକିରି ପାଇଲେ । ଉଭୟଶ୍ରେଣୀରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ଓ ନିମ୍ନୁକ୍ତ ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ ଡେପୁଟି । ଏହିପରି ଜିଲ୍ଲା ହାକିମ ଓ ଜମିଗନରକ ଖିଆଳ ଓ ମର୍ଜିମୁଳକ ନିମ୍ନୁକ୍ତରେ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହି ନିୟମ ଉଠାଇ ଦେଇ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ପଦ ଏକାବେଳେକେ ଉଠାଇଦେବା ସକାଶେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏହି ସମୟରେ ବିଗତ ପୃଥ୍ଵୀବ୍ୟାପୀ ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ପଦାର୍ଥ ସମ୍ପଦ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟିମାନେ ସମସ୍ତେ କ୍ଷୁଦ୍ର । ଉଦ୍ଘୋଷ ନିମ୍ନୁକ୍ତ ସକାଶେ ଗୁଣ ଓ ବିଦ୍ୟାରେ ଆଦୌ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ଉଭୟେ ଥିବେ ଗ୍ରାହୁକ୍ତ । ଅଥଚ କଣେ ହେବ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ଓ କଣେ ହେବ ଡେପୁଟି । ଡେପୁଟି ପାଇବ ଦରମା ଅଡ଼େକ ଶହ, ଆଉ ସର୍ବତ୍ତ୍ଵପୁଟି ପାଇବ ଶହେ । ଡେପୁଟି ଉପର

ଆମ ସମୟର

ମାନସ ରଂଜନ ମହାପାତ୍ର

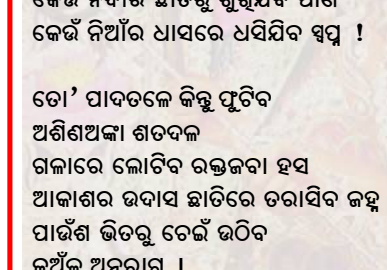
ଦେବୀ II

କେବେ ସରିଯିବ ଏ ରହସ୍ୟର ଦିନସବୁ, କେବେ ? କେଉଁ ଅଜଣା ଶତାବ୍ଦୀରେ ଆମେସବୁ ଗପୁଥୁବୁ ଅଧରାତିଯାଏଁ ଖଟିରେ କେବେ ମୋର ଅଳ୍ପକିଛି ହିଅ ଭିତରୁଲିବ ତତେକରେ ହେଉ ଆକାଶରେ ଲାଗ, ଏବେ ସବୁଆଡ଼େ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ ଆକାଶ, ପବନ, ଅଗ୍ନି କଳମସ୍ତୁ ପୁଅବା, ନିରବ ସବୁ ହୃଦୟ ଆଡ଼କିତ ଜୀବନ, ଯୌବନ କେଉଁ ସକାଳ ଏବେ ଆସିବ ପ୍ରତି ଘଟିକାରେ ଦେବୀ, କେବେ ? ବାରମ୍ବାର ଭୁଲ୍ ଜଳି ତରଣେ ଶରଣ ଯିବି କହିଲି ଯେ ତୁମେ ମତେ ଲୁଚେଇ ରଖିଲ ହୃଦୟର ନିକୃତ କୋଣରେ ସବୁ ହୃଦୟ ଏବେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଅତୀତନ ଦେବୀ, ଏବେ ପ୍ରକଟିତ ହୁଅ ସରିଯାଇ ରହସ୍ୟ ସମୂହ ଆଜି ଶୁଭ ଦିନ, ହେଉଏକ ବୃତ୍ତ ଆରମ୍ଭ... + ମଧୁବନ ଷଷ୍ଠ ଗଳି ତିନକପଡା, ପୁରୀ-୭୫୨୦୦୨ (ମୋ)୯୮୯୯୪୬୧୭୮

କମଳ କୁମାର ମହାନ୍ତି

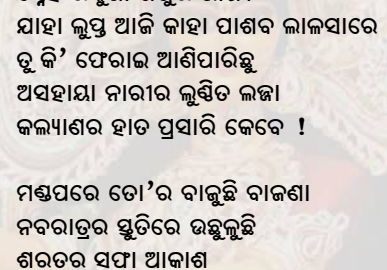
ଦେବୀ II

କାଶେନା ମୁଁ କାଲି କେଉଁ ଦିଗରୁ ପବନ ବହିବ କେଉଁ ନଦୀର ଛାତିରୁ ଶୁଖୁଣିବ ପାଣି କେଉଁ ନିଆଁର ଧାବରେ ଧସିଯିବ ସ୍ଵପ୍ନ ! ଚୋ’ ପାଦତଳେ କିନ୍ତୁ ପୁଟିତ ଅଶିଶୁଆଳୀ ଶତଦଳ ଗଳାରେ ଲୋଡିବ ରକ୍ତଜବା ହସ ଆକାଶର ଉଦାସ ଛାଡିରେ ତରାସିବ କହୁ ପାଇଁଶ ଉଡ଼ୁ କେଉଁ ଉପର କର୍ପକ ଅନୁରାଗ । ଚୋ’ ହୀନ ଅଣ୍ଟାରେ ଝୁଲୁଛି ସମୟ ପୁଣ୍ୟ ହଳପୁଛି ଆଖୁରେ ମିଳାଇ ଆଖୁ ପାପ ଯେତେ ମୋର ଲୁହର ଦାପରେ ତରଳି ତରଳି ଚୋ’ ପାଦତଳେ ମୋଷ ଖୋଜେ ଆଜି ।

ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା

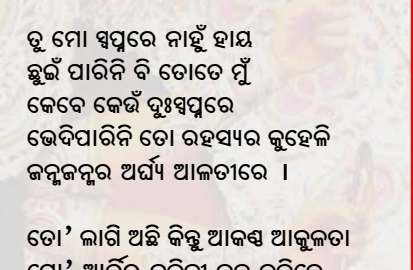
ଦେବୀ II

ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ନିଆଁରେ ଚଳୁ ଚଳୁ ବିଶୁଥିବା ‘ନକସାର’ କୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ସର୍ବ ତମ୍ପାର ଭୁବୁ କାସ୍ମୀରେ ବିନା ଚଳା ରେ ଉପେଇ ପାରେନି ଲତା କୋମଳ କରିତା କି ଦକିନା ତୁର୍ବଳ କି ଅବଳା କରିବାର ସହନଶୀଳା ଲଜ୍ୟାଶୀଳା ଅପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରମାଣୀ ଏମିତି କେତେ କୁଷ୍ଠଗଣେ ସଜେଇଦେଇଛି ପୁରୁଷ ଆଉ କେଉଁ ଅଳ୍ପକାର ଲୋଡ଼ା ମୋର !

ଧନଞ୍ଜୟ ସ୍ଵାଇଁ

ଦେବୀ II

ଅଶିଶୁ ଆକାଶ ମୁହଁ ଫୋରାଇଛି ମୋତକୁ ମେଲାଇ ଦେଇ କାଶ୍ଵିଲୁ ଏବେ ଅଳ୍ପସ ଛାଲୁଛି ନରଦାତ୍ଵେ ନର୍ଦ୍ଦ ନର୍ଦ୍ଦ ମାଆଙ୍କର ଧରାବରତଣା ଖୁସିରେ ପ୍ରିୟତମ ଆଡ଼େ ବାହି ପ୍ରେମରେ ଭିଜେଇ ଦେଉଛି ଛାତିଏ ପାଣିକୁ ଜିଣିଗୋରା କର୍ତ୍ତ । ପାତଳ ପଦନ ପୁଲିକାଣି ଶଙ୍ଘ ଧରାକୁ ଆସୁଛି ମାଆ ଦେଶି ଦେଶି ସକା ଅଗଣାପୁଆର ବହିଲା ଅଶିଶୁ ବାଆ ସାତପୁରୁକରେ ସଜେଇ ହେଲାଣି ଏ ଧରା ପଦ୍ମଧାନେ ଆତ୍ମପତରରେ ଚୋରକ ଗୋଳିଛି କିଏ ସେ ଏତେ ଯତନେ ? ମଥାପୁଆଁ ଧାନ କେଣ୍ଟା ଶରତର ଆବାହନୀ ଗୀତ ଗାଇ ଗୋଧୂଳି ସଂଜର ନରମୁଆଁରେ ନେହ ଦିଏ ଉଲୁଟିଲେ ନରଦାତ୍ଵେ ଯେଉଁ ଭବାନେୟ ଖଂଡେ ଭାସି ରହିଥିଲା ଲାଖୁ ଘଡ଼ିଏ ଅଟକି ଗଲା ଅବା ସିଏ ଶରତର ଶୋଭା ଦେଖୁ । ଦେବୀ ଆଗୁଛନ୍ତି ଭଗାରିବେ ଧରା ମହିଷା ଅସୁର ବଧୁ ମୁଠାଏ କର୍ପକ ଆଶିଷ ତାଙ୍କର ପଣତକାନ୍ଦିରେ ବାଜି ।

ପୁରୁଷକାରକୁ

ମୋ ରୂପକୁ ନେଇ କେତେ ଯୁଦ୍ଧ କେତେ ହାଣ୍ଡକଟା ଭଡିହାସ ସାରା କେହି କେହି କହନ୍ତି କୁଆଡେ ଆମା ନାହିଁ ମୋର ସୁନ୍ଦର ମେଡ଼ ଟିଏ ମଞ୍ଚପରେ ଆବାହନ ଅତି ବିଭବନ

କୁହୁଡ଼ି ଭାଙ୍ଗି ନଦୀ ଗଭରେ ସର୍ତ୍ତରେ ହେବା ମନ୍ଦ୍ୟଗଣାକୁ ଯୋଜନ ଗଣା କି ପରମାର୍ଥ ମୋର !! ମୋତେ ତ କଣ୍ଠେଇ କରିଦିଆ ଯାଇଛି ଆଜକୁ ସୁପ୍ତର ଯେମିତି ନଦୀଏ ମୁଁ ନାତେ

ଦେବତାମାନେ ବି ପର୍ଯ୍ୟଣ କରନ୍ତି ଛଦ୍ ଦେଶରେ ଆଦରଣକୁ ପଡ଼େ ପଥର ଭାଗ୍ୟ

+ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଶାସନ ସରିବ, ଶକ୍ତି ବିଭାଗ, ଖାରବେଳ ଭବନ ଭୁବନେଶ୍ଵର-୭୫୧୦୦୧ (ମୋ) ୯୪୩୭୦୦୦୩୭

